

РЕШЕНИЕ

№ 3972

гр. София, 15.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 07.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Лозан Панов

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **3165** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.233 ЗМВР вр. чл.145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на **З. Г. М.** от гр.С., жк "Н" срещу ЗАПОВЕД №64 от 22.02.2011 г. на началника на 09 РУП на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца на основание чл.226, ал.1, т.2 ЗМВР вр. чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР. Жалбоподателят поддържа, че не е извършил нарушение на служебната дисциплина, като в оспорената заповед не е описано по предвидения в закона начин извършеното дисциплинарно нарушение. Визира нарушение на разпоредбите на чл.224, ал.1 ЦЗВР, чл.246, ал.1 ППЗМВР, чл.229, ал.2 ЗМВР. Жалбоподателят поддържа, че на 16.02.2011 г. преди да отиде на определеното временно КПП № 3 му бил извършен устен инструктаж да спира само МПС, управлявани от водачи, които бъдат подозрение, при което не му е определен броя на МПС или на лицата, които трябва да спира. В изпълнение на тези указания заел в 6.55 часа на 16.02.2011 г. позиция на указаното място в гр.С., на кръстовището на Б. "Л." и ул. „О.", добросъвестно изпълнил задълженията си и спрял за проверка 6 броя МПС. Поради

натовареност на ефира и заетостта на телефонните линии успял да докладва своевременно при ОДЧ на 09 РУП – СДВР само за три проверени автомобили. За другите обаче изготвил своевременно докладна записка до началника на 09 РУП- СДВР. Счита, че добросъвестно е изпълнил служебните си задължения. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени заповедта за наложено дисциплинарно наказание.

Ответниците началник на 09-то РУП на СДВР не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от план рег. № 5928/15.02.2011 г., предложен от началник сектор „ПКП” и съгласуван с началника на 09 РУП – СДВР, е проведена специализирана полицейска операция на територията на 09 РУП – СДВР по линия на ПЗО на МПС за периода от 15.00 часа на 15.02.11 г. до 18.00 часа на 16.02.2011 г. Целта на операцията била предотвратяване и пресичане извършването на противозаконно отнемане (ПЗО) на МПС, профилактика на СКК по линия на ПЗО на МПС, проверка на уязвими места и сборища на лица от криминалния контингент линия ПЗО на МПС, проверка на паркинги, гаражи, автокъщи и уязвими зони на обслужваната територия за установяване на МПС, предмет на престъпно посегателство и лица от СКК. Съгласно плана жалбоподателят 3 М е разпореден във ВКПП № 3 на Б. „Ломско шосе” и ул. „Обелско шосе” за периода 07 часа до 10 часа на 16.02.2011 г. В раздел IV, т.5 от плана е дадено разпореждане за всички лица със съмнително поведение да се извършват справки в ОДЧ-09 РУП- СДВР.

Жалбоподателят Занев е изготвил докладна записка до началника на 09 РУП- СДВР от 16.02.2011 г., в която са посочени и индивидуализирани пет броя проверени МПС и водачи. Посочено е в докладната, че при проведените справки в ОДЧ не са констатирани издирвани лица и МПС.

Допълнително писмено обяснение до началника на 09 РУП – СДВР жалбоподателят е депозирал на 17.02.2011 г. В него е посочено, че голяма част от преминаващите лица и МПС били работници по строежа на метрото или семейства с малки деца, които не будели подозрение. При извършване на справки ефирът бил в по-голямата си част претоварен, което допълнително бавело обработването на лицата и МПС-та.

Установява се от докладна записка рег. № 6398/21.02.2011 г. на ОД инспектор М. Н до началника на 09 РУП – СДВР, че на 16.02.2011 г. във връзка с предварително изготвен план за СПО рег. № 5928/15.02.2011 г. по линия ПЗО на МПС на територията на 09 РУП- СДВР за времето от 07.00 часа до 10.00 часа на КПП на КПП са извършени справки на автомобили по постове, както следва: КПП № 1 – 11 броя, КПП № 24 броя, КПП № 3 – 3 броя, КПП № 4 – 8 броя и КПП № 5 – 3 броя. Върху докладната записка е положена ръкописна резолюция от неизвестно лице (без посочване на имена и служебно качество) от 21.02.2011 г. „за изготвяне на заповед за дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ на проявена небрежност при изпълнение на служебните задължения на следните служители: З. М, Г. С, Г. Г и Рошков.

Издадена е оспорената в настоящето съдебно производство заповед №64 от 22.02.2011 г. на началника на 09 РУП на СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание “писмено предупреждение” за срок от 3 месеца на основание чл.226, ал.1, т.2 ЗМВР вр. чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР. Изложени са мотиви в заповедта, че жалбоподателят е допуснал небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед, тъй като за времето на операцията, проведена съгласно изготвен план рег. № 5928/15.02.2011 г. за времето от 07.00 часа до 10.00 часа на 16.02.2011 г., е поискал справки за три автомобила. Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на наказаното лица на 24.02.2011 г. Същата е оспорена по административен ред с жалба рег. № 7586/01.03.2011 г. Началникът на 09 РУП – СДВР е изготвил становище рег. № 8248/08.03.2011 г., в което е посочено, че целта на участието на жалбоподателя в операцията е проверка на МПС и установяване на лица от криминалния контингент по линия на ПЗО на МПС, а това можело да се осъществи само и единствено чрез проверка на автомобили и лицата, пътуващи в тях. Върху становището е положена ръкописна резолюция „да” от 09.03.2011 г. от неизвестно лице (без посочване на имена и служебно качество). Видно от ръкописното отбелязване върху становището жалбоподателят е запознат с него на 14.03.2011 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство от 24.03.2011г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт съобразно чл.233 ЗМВР, като съдът намира същата за **ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна жалбата за ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл.228, ал.2 ЗМВР.

Съгласно чл.246, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; *разпоредбите, които са нарушени*, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В оспорената заповед е посочен вида на дисциплинарното наказание по чл.226, ал.1, т.2 ЗМВР „писмено предупреждение”, изразяващо се в „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед” по смисъла на чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР чрез буквално възпроизвеждане на текста на посочените законови норми. Съобразно задължителните указания на Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива. Такива са например случаите, когато мотивите са изложени в препроводителното писмо, с което жалбата на страната и административното производство се изпращат на по-горния административен орган. Допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. Съответно по-горният административен орган и съдът, пред които актът е обжалван, ще разполагат с необходимата основа за по-правилно извършване на проверката на законосъобразността и правилността на обжалвания акт. За да се счита обаче, че е отстранено допуснатото нарушение (каквото представлява неизлагането на мотиви към основния акт) и че актът е saniран, следва допълнително изложените мотиви да изхождат от същия административен орган, който го е издал.

Съгласно чл.31, ал.3 от Инструкция № ІЗ-1015 от 4 юли 2006 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР при оспорване на наложеното дисциплинарно наказание по административен ред цялата преписка, придружена с писмено становище на наказващия орган, се изпращат на по-горестоящия административен орган. В случая е постановено становище на началника на 09 РУП –СДВР до Д. на СДВР по повод жалба по административен ред рег. № 8248/08.03.2011 г. Съобразно гореизложеното съдът приема, че мотивите, изложени в становище рег. № 8248/08.03.2011 г. следва да се считат за част от мотивите на оспорената заповед. Жалбоподателят е запознат със становището, с оглед на което не е накърнено правото му на защита от излагането на мотиви в допълнителен акт. В становище рег. № 8248/08.03.2011 г. обаче също не са посочени конкретни нарушени законови норми по смисъла на чл.246, ал.1 ППЗМВР.

В оспорената заповед нарушението е описано от фактическа страна като „за времето на операцията са изискани справки за три автомобила”. Становище рег. № 8248/08.03.2011 г. дава по-подробно описание на нарушението от фактическа страна, а именно, че дисциплинарно наказващият орган (ДНО) бил установил въз основа на докладна записка рег. № 6398/21.02.2011 г. на оперативния дежурен за деня от група „ОДЧ” на 09 РУП – СДВР, че за времето на операцията от три астрономически часа служителите на ВКПП № 3 са поискали справка за проверка само за три автомобила. Това не отговаряло на целта на участието им в специализираната операция – проверка на МПС и установяване на лица от криминалния контингент, което можело да се осъществи единствено чрез проверка на автомобили и лицата, пътуващи в тях. Съдът приема, че описанието на нарушението и непосочването на разпоредбите, които са нарушени в оспорената заповед *не съответства* на изискванията на чл.246, ал.1 ППЗМВР. Изобщо не е посочена разпоредба, която е нарушена, тъй като посочването на правните норми, касаещи вида на наказанието (чл.226, ал.1, т.2 ЗМВР) не е достатъчно в тази насока. Използването на текста на закона (чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР) „небрежност в служебната дейност, забавено *или* лошо изпълнение на заповед” също не указва, нито на конкретно нарушена разпоредба, нито на конкретно нарушение. Още повече, че в случая текстът на закона визира три *алтернативни* нарушения (чрез използването на съюза „или”), което допълнително затруднява преценката за наличие на конкретно нарушение. От

друга страна не е индивидуализирана по никакъв начин нарушената „заповед”. Доказателствената тежест за тези обстоятелства съгласно чл.170, ал.1 АПК е изцяло за ответника. Съгласно чл.6, ал.2 от Инструкция № ІЗ-1015 от 4 юли 2006 г. заповед е всяко писмено или устно нареждане, издадено от началник на подчинените му служители, което е в съответствие с неговите правомощия. Дори да се приеме, че нарушената заповед е план рег. № 5928/15.02.2011 г. (както се посочва в становище рег. № 8248/08.03.2011 г.), то същият *не съдържа* никакви конкретни указания до служителите от ВКПП, още по-малко задължение за проверка на конкретен брой автомобили. Становище рег. № 8248/08.03.2011 г. е мотивирано от фактическа страна, че броят на проверените от служителите на ВКПП № 3 автомобили не съответствал на целта на СПО, която можело да се осъществи единствено и само чрез проверка на автомобилите. Без да се отрича количествения показател, съдът приема, че същият не може да бъде единствен показател за извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед”. Противното би довело до формално отчитане на количество отново без да се постига целта на проверката (касаеща единствено и само лица от криминалния контингент). След като в план рег. № 5928/15.02.2011 г. не са дадени никакви конкретни указания за действие на служителите от ВКПП, а е посочена обща цел - предотвратяване и пресичане извършването на ПЗО на МПС, не може да се презюмира, че за времето от 07.00 часа до 10.00 часа (спокоен сутрешен час, в който трудово заетите хора отиват на работа) на конкретно кръстовище в жк „Н” ще премине конкретен брой МПС-та със съмнителни водачи от криминалния контингент. Ето защо конкретната бройка проверени автомобили не е показателна за извършване на нарушение по чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР. Установява се от показанията на свидетеля Г Ж С, че инструктажът бил в насока да не се спират за проверка пътуващи семейства или работници от метрото, а само лица, които будят съмнение. Самите проверяващи (свидетелят С и жалбоподателят М са били на един ВКПП) възприели практика да проверяват само лицата, будещи съмнение, тъй като срещали затруднения при извършването на справки за автомобилите и пътуващите в тях поради затруднен достъп до ефира поради голямото количество участници в мероприятиято. В същата

насока са и писмените обяснения на жалбоподателя от 17.02.2011 г. – преминаващите автомобили били предимно със семейства или работници по метрото, а ефирът в голямата си част бил претоварен, което допълнително бавело обработването на лицата и МПС. Ето защо съдът кредитира показанията на св.С, независимо от евентуална негова заинтересованост, доколкото същият е наказан на същото основание. Показанията му са обективни и логични, съответстващи на писмените доказателства по делото и същият е очевиден на поведението на жалбоподателя. По изложените съображения съдът намира посочената липса на мотиви за съществено нарушение на формата по чл.246, ал.1 ППЗМВР – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 АПК, доколкото липсата на мотиви е препяствала, както наказаното лице при организиране на защитата срещу вменено му дисциплинарно нарушение, така и съда при осъществяването на контрол за законосъобразност.

За пълнота на изложението (въпреки пълната липса на мотиви за конкретна нарушена разпоредба) съдът намира, че е налице и неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК. по вече изложените съображения следва да се приеме, че не е извършено нарушение по чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР. Единствено бройката на проверените автомобили от служителите на ВКПП № 3 по време на СПО на 16.02.2011 г., разпоредена с план рег. № 5928/15.02.2011 г. не указва на осъществяване състава на нарушението „небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед без излагане на допълнителни мотиви, които да бъдат предмет на съдебния контрол за законосъобразност. По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна – като постановена при липса на мотиви и неправилно приложение на материалния закон, поради което и на основание чл.172, ал.2 АПК същата следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените в производството разноски в размер на 500 лв. за адвокатско възнаграждение и 11.90 лв. за държавна такса (ведно с банковата такса).

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I Административно отделение, 2състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на З. Г. М. от гр.С., жк "Н" ЗАПОВЕД №64 от 22.02.2011 г. на началника на 09 РУП на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца на основание чл.226, ал.1, т.2 ЗМВР вр. чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР.

ОСЪЖДА началника на 09 РУП на СДВР с адрес гр.С. 1359, жк „Л.", да заплати на З. Г. М. от гр.С., жк "Н" **на основание чл.143, ал.1 АПК** разноси в размер на 511.90 лв. (петстотин и единадесет лв. и деветдесет стотинки).

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: